

DE KNAPPE JAN.

Jan kwam in de vakantie thuis,
't Valies met boeken vol;
Was groot geworden en leek wel
In zusjes oog een bol.

Toen hij met haar uit wand'len ging,
Sprak hij in 't Fransch haar toe:
*»Je suis heureux de vous revoir;
Comment vous portez-vous!»*

Voorts kraamde hij zijn Engelsch uit,
— Maar zus verstond geen zier —
*How do you do en if you please,
Sweet sister, o my dear!»*

Van Duitsch wist hij wel niet heel veel,
Maar zei toch: *»Liebes Kind,
Du bist mein theures Schwesterlein,
Du gehst mir zu geschwind.»*

Vroeg zij: *»Zijt gij ook flink, vol moed?»*
Dan zei hij: *»o, ja wohl!*
Ik ben in alles even knap,
Dat leerde ik op de school."

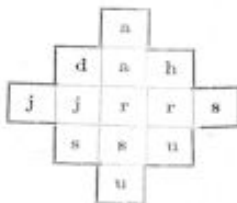
Al wand'lend kwamen ze in een wei,
En zie, daar rende een koe,
Den staart omhoog, den kop omlaag,
Op beide kind'ren toe.

Jan liet — hoe laf! — zijn zusje los,
Kroop achter boom en heg;
Gelukkig liep de koe voorbij
En rende verre weg.

»Broer Jan,» zei zus, *»je spreekt het Fransch,
Duitsch, Engelsch al heel rap,
Maar wat ge ook leerdet op de school,
In moed zijt ge niet knap.»*

21. Achthoek.

De twee middellijnen vormen denzelfden bijnaam. 2e dwarsregel = een voornaam persoon tijdens Mozes. 4e dw. regel het tegendeel van langzaam.

22. Raadsel.

Men vindt mij aan rivieren,
Met gras en bies beplant;
De schepen liggen veilig

Aan mijnen waterkant.
Ontneem mij de eerste letter,
Dan ziet ge een zeer woest dier,
Het mikpunt van den jager
In Deutschland, zelden hier.

23. Raadsel.

Gewoonlijk zijn wij bij elkaar
En noodig bij japonnen;
Een prijs verdient wel hij of zij,
Die 't eerst ons heeft verzonnen.
Maar zoo wij tusschen man en vrouw,
Of ook wel vrienden zitten,
Dan is 't niet goed met hen gesteld
En hoort men twisten, vitten.